

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

ΣΤΟ ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΑΔΕΛΦΟΦΙΛΩΝ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 29

Η συνδρομή έτησια και προκληθεται δια της 'Αθήνας και τών Παρισίων δραχμαί 12, δια της 'Επιτομίας δραχμαί 15 και δια τών 'Εξωτερικών δραχμαί 20.

'Αγγλίται και αλλοδαποί καταχωρίζονται επί της ελευθερίας επί 50 επί 10 αντίστοιχα συμμετρως.

Πελαργός [Ευάγγελος Κουσουλάκος]

Λέσχη των κυριών

Κωμωδία επίκαιρος φανταστική καταλήγουσα τραγικώς

Το Άστυ, Αθήνα

τμ. 3, τχ. 127 (28 Φεβρουάριου 1888), σ. 6

ΛΕΣΧΗ ΤΩΝ ΚΥΡΙΩΝ

(Κωμωδία επίκαιρος φανταστική καταλήγουσα τραγικώς.)

ΠΡΟΩΠΙΑ: 'Ελένη Πολυλογίδου, Γεωργία Καλαποδαράκη, 'Αρσινόη 'Αναπόδου, Τιτίκα Πολυλογίδου (θυγάτηρ τῆς 'Ελένης), 'Θουόφριος 'Ανάποδος καὶ ἄλλαι γυναῖκες, ὧν ὁ ἀριθμὸς ἀρίσται εἰς τὴν κρίσιν τοῦ ἀναγνώστου.

ΠΡΑΞΙΣ ΠΡΩΤΗ

Ἡ σκηνὴ παριστᾷ κίθουσαν καλῶς διασκευασμένην. Μεταξὺ τῶν ἄλλων εἰκῶν εἶνε ἀνηρημένη καὶ ἡ τῆς κοινωνιστρίας Λουίζης Μισέλ. Ἐπὶ μὲν τοῦ ἀνακλίντου κἀθηνται, πολὺ ἀνακλιτικῶς, αἱ κκ. 'Ελένη Πολυλογίδου καὶ Γεωργία Καλαποδαράκη, ἐπὶ καθισμάτων δὲ ἡ δεσποινὶς Τιτίκα Πολυλογίδου καὶ ἡ οἰκοδέσποινα κ. 'Αρσινόη 'Αναπόδου. Ἡ δεσποινὶς Τιτίκα κρατεῖ τὴν «Καθημερινήν» καὶ ἀναγινώσκει εἰς ἐπίκου πασῶν:

ΤΙΤΙΚΑ. «Καταγορητευμένοι ἀνεχώρησαν χθὲς οἱ προσκληθέντες καὶ αἱ προσκληθεῖσαι ὠκύποδες χορευταὶ καὶ καλλιπάραιοι χορευτρίαι ὑπὸ τῆς κ. καὶ τοῦ κ. Τσαμπουνάκη, εἰς τὰς ἀστραπτούσας ἐκ τοῦ πλουσίου διακόσμου αἰθούσας τῶν. Διήλθον καθ' ὅλην τὴν νύκτα ἐν φαιδρότητι ἀφάτω, καὶ ἀπεκόμισαν πάντες τὰς ἀρίστας ἐντυπώσεις. Τί ὠραία ἐρέτος! Ὁλος ὁ κόσμος διασκεδάζει.»

ΓΕΩΡΓΙΑ. Ἐχει δίκαιον, ὅλος ὁ κόσμος διασκεδάζει καὶ ἡμεῖς καθήμεθα ἐδῶ ὅσν τὰ κούτσουρα.

ΕΛΕΝΗ. Καλὲ δὲν ἔντροπέσαι! διασκεδάσεις εἶνε αὐτά. Πρέπει νὰ ἔξερῃς τὴν σάλα τῆς Τσαμπουνάκη, γιὰ νὰ δῆς πόσον ἡστραπτει ἐκ τοῦ πλουσίου διακόσμου καὶ ἐκ τοῦ ἀπλέτου φωτός. Ἐπειτα πρέπει νὰ γνωρίζῃς τὸν κ. Τσαμπουνάκη, γιὰ νὰ μάθῃς ἂν οἱ ἀνθρώποι ἔφυγαν ἀποκαμίζοντες τὰς ἀρίστας ἐντυπώσεις.

ΤΙΤΙΚΑ (ἐξοκλιθεὶ ἀναγινώσκουσα). «Χθὲς συνεδρίασεν ὁ Φιλολογικὸς καὶ Ἀθλητικὸς Σύλλογος «Ἀρταξέρξης», ἐνώπιον τῶν ἀπείρων μελῶν τοῦ ὁποίου ὁ ἀντιπρόεδρος αὐτοῦ κ. Καλαμποκίδης, γόνος τῆς ἐκ τοῦ χωρίου Μάνδρας γνωστῆς οἰκογενείας, ὠμίλησε περὶ τοῦ Λέοντος τῆς Καιρωναίας, ἐν σχέσει πρὸς τὸν Λέοντα Πάπαν τῆς Ρώμης. Ὅλοι συνεχώρησεν τὸν ρήτορα.»

(Ἐξοκλιθεὶ)

«Προχθὲς ἐν τῇ Λέσχῃ τῶν ἐνταῦθα ἀξιωματικῶν τοῦ πυροβολικοῦ, ἐγένοντο ἐν ἀδελφικῇ ἀγάπῃ καὶ συμπνοίᾳ αἱ ἀρχαιεραῖαι. Τούς συγχαίρομεν.»

ΕΛΕΝΗ. Νὰ σοῦ πῶ, αὐτοὶ κάνουν τὴν καλλιτέρα δουλειά, καὶ πολλὴ θὰ ἐπιτιμούσα νὰ διασκεδάζα εἰς μία τέτοιᾳ Λέσχῃ ποῦ νὰ μπορούσα νὰ μιῶ ἀδιακόπως, πρὸς νὰ ἤμουνα ἐπὶ τὸν καλλίτερο χορὸ τῆς Αὐστριακῆς Προσβείας.

ΤΙΤΙΚΑ. Ἐγώ, μαμά, νὰ σοῦ πῶ τὴν ἀλήθεια, θὰ προτιμοῦσα καὶ τὰ δύο.

ΓΕΩΡΓΙΑ. Αὐτὸ εἶνε ἔστὸ χέρι μας. Ἄρκει νὰ τὸ θέλουμε, καὶ ἀμέσως τὸ κάνουμε.

ΑΡΣΙΝΟΗ. Ἐγὼ παραχωρῶ τὸ σπῆτι μου, καὶ εἶμαι καθ' ὅλα σύμφωνος νὰ κάνουμε μίαν «Λέσχην».

ΕΛΕΝΗ. Ἡ ὠραιότερα ἰδέα. Μάλιστα νὰ τὴν βάλωμεν εἰς ἐνέργειαν ἀπὸ σήμερον. Προτείνω νὰ γράψωμεν ἐπιστολάς εἰς ὅλας τὰς φίλας μας, καὶ νὰ ταῖς προσκαλοῦμεν αὐριον τὴν 2^{αν} ὥραν μ. μ. νὰ ἔλθωσιν εἰς τῆς κ. 'Αρσινόης τὸ σπῆτι, διὰ νὰ συγκροτήσωμεν σύλλογον ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Λέσχῃ τῶν Κυριῶν».

ΟΛΑΙ (ὁμοῦ). Μάλιστα, μάλιστα. Εὐγε! . . .

Ἡ οἰκοδέσποινα κ. 'Αρσινόη προσάγει μελανοδοχεῖον καὶ χάρτην ἐπιστολῶν, ἅπασαι δὲ μετὰ μεγάλης βίας γράφουσι τὰς ἐπιστολάς καὶ... πῖκται ἡ αὐλαία.

ΠΡΑΞΙΣ ΔΕΥΤΕΡΑ

Ἡ σκηνὴ παριστᾷ τὴν αὐτὴν αἴθουσαν. Τὸ ὠρολόγιον δείκνυει τὴν 2^{αν} μ. μ. ὥραν. Ἐν τῇ αἰθούσῃ εὐρίσκονται αἱ ἀνωτέρω κυριαὶ καὶ ὅλαι αἱ προσκληθεῖσαι. Ἡ δεσποινὶς Τιτίκα ἀνέρχεται ἐπὶ τινος ἔδρας, ὑποβληπούσης τῆς οἰκοδεσποίνης καὶ ἐξηγεῖ τὸν σκοπὸν τῆς συναθροίσεώς των.

ΤΙΤΙΚΑ. Ἀγαπηταὶ κυριαί.

Κατ' ἐντολὴν τῆς οἰκοδεσποίνης, θὰ σᾶς ἐξηγήσω ἐγὼ τὸν σκοπὸν τῆς συναθροίσεώς μας ἐνταῦθα.

(Ἡ οἰκοδέσποινα κατανεύει ἀσυνηδῆτως, ἐνῶ τὰ βλέμματά της ἔχει προσηλωμένα ἐπὶ τοῦ οἰκτρῶς καταπατουμένου καθίσματος).

ΤΙΤΙΚΑ. Ὑπῆρχεν ἐποχὴ, κατὰ τὴν ὁποίαν ἡμεῖς αἱ γυναῖκες εὐρισκόμεθα εἰς κτηνώδη κατάστασιν, καὶ ἐθεωροῦμεθα ὡς πράγματα ὑποκείμενα εἰς μόνην τὴν θέλησιν τῶν ἀνδρῶν. Ὁ πολιτισμὸς ἔθραυσε τὰ δεσμὰ ταῦτα τῆς δουλείας μας, ἀλλὰ δὲν ἠδυνήθη ἀκόμη νὰ μᾶς δώσῃ τὴν ἐμπρέπουσαν θέσιν. Πρέπει ἡμεῖς νὰ τείνωμεν εἰς αὐτὸ διὰ πάσης θυσίας. Ἡ ἐντελής χειραφεσίς τῆς γυναικὸς ἔστω τὸ σύνθημά μας. (Ἡ εἰκὼν τῆς Λουίζης Μισέλ ἀρχεται μειδιῶσα). Πρέπει ἡ γυνὴ νὰ καταλάβῃ δημοσίας θέσεις, νὰ ἀναμιγνύεται εἰς τὰ πολιτικὰ καὶ νὰ ἐξομοιωθῇ ὀλοτελῶς πρὸς τὸν ἄνδρα. Δι' ὅλα ταῦτα συνήλθομεν ἐνταῦθα, συνήλθομεν ἵνα συστήσωμεν «Λέσχην τῶν Κυριῶν», ἐν τῇ ὁποίᾳ νὰ συζητῶμεν πᾶν ὅ,τι ἀφορᾷ ἡμᾶς τὰς γυναῖκας. Τὸ ἐγκρίνετε;

ΦΩΝΑΙ. Μάλιστα! Εὐγε! Πρέπει νὰ λυθῶσι τὰ δεσμὰ! Μόνον αὐτοὶ θὰ λαμβάνουν μέρος εἰς τὰς τιμὰς!... Ὁχι... Μάλιστα . . . πρέπει . . .

ΤΙΤΙΚΑ. Τώρα, ἐπειδὴ ἀργότερα θὰ προβῶμεν εἰς τὰς τακτικὰς ἀρχαιεραῖας, πρέπει νὰ σχηματισθῇ τὸ προσωρινὸν προεδρεῖον. Κατὰ τὰ συνειθισμένα, ἡ μεγαλύτερα θὰ γίνῃ προσωρινὴ πρόεδρος. Ὡστε ἡ γηραιότερα ἄς καταλάβῃ τὴν προσωρινὴν προεδρείαν.

(Ὁδῆμα παρουσιάζεται.)

ΤΙΤΙΚΑ. Ἐπειδὴ τὴν θέσιν γραμματέως καταλαμβάνει προσωρινῶς ἡ νεωτέρα, θὰ γίνω ἐγὼ γραμματεῦς.

ΦΩΝΑΙ ΓΕΝΙΚΑΙ. Ὁχι, ὄχι, θὰ γίνω ἐγώ. Κάτω, ἐπὶ εἰσαι δέκα χρόνια μεγαλύτερη ἀπὸ μένα. Κάτω γεροντοκόριτσο, ἐξω παλρόγρηρα, ὄχι! ἐγώ! . . .

Ἄπασαι τείνουσι νὰ καταλάβωσι τὴν θέσιν γραμματέως, μὲδ τῆς μητρὸς τῆς Τιτίκας ἐξαιρουμένης. Ἐνεκα τούτου λαμβάνει χώραν ζωηρὰ πάλη, ἐξ ἧς οὐδεμία ἐξέρχεται νικήτρια, καὶ πολλὰ ἐξέρχονται εἰς φῶς ψευδεῖς ὀδοντοστοιχίαι καὶ μελαναὶ φανάκαι. Ἐν μέσῳ τῆς γενικῆς ταύτης συγκύσεως, ἀνοίγεται ἡ θύρα καὶ ἐπιφαίνεται ὁ κ. Ἰουόφριος Ἄνάποδος, σύζυγος τῆς οἰκοδεσποίνης κ. 'Αρσινόης, ὅστις ἐκπληττόμενος βλέπει τὴν μάχην ταύτην καὶ τὴν Λουίζαν Μισέλ ἐν τῇ εἰκόνι ἐκτείνουσαν τὴν δεξιὰν χεῖρα καὶ ἀνοίγουσαν ἡδέα τοὺς πέντε αὐτῆς δακτύλους.

(Πῖκται διὰ παντός ἡ αὐλαία.)

Ἐξαγωγή

